

c) Proposar a les autoritats competents els acords administratius i les normes a què es refereix l'article 4 d'aquest Acord.

d) Fer el seguiment en l'aplicació dels programes i els intercanvis que preveu aquest Acord.

Article 7.

a) La Comissió Mixta pot constituir al seu si grups de treball i pot demanar la col·laboració de qualsevol altre departament ministerial susceptible d'ajudar-la en la seva tasca, a proposta d'una de les parts contractants.

b) Independentment de les reunions dels grups de treball, la Comissió Mixta s'ha de reunir quan ho sol·liciti una de les parts contractants amb dos mesos d'antelació a la data prevista per a la reunió, excepte en casos extraordinaris que aconsellin la seva convocatòria immediata per a l'anàlisi dels treballs en curs, definició d'orientacions i avaluació dels resultats obtinguts en els diversos camps d'actuació.

Article 8.

Aquest Acord entra en vigor el primer dia del segon mes següent a la data de l'última nota en què les parts es comuniquin el compliment dels requisits exigits pels seus respectius ordenaments jurídics interns per a la celebració de tractats internacionals.

Article 9.

Qualsevol de les parts pot denunciar aquest Acord mitjançant una notificació a l'altra part per escrit i per la via diplomàtica de la seva intenció de denunciar-lo. La denúncia té efectes transcorreguts sis mesos a partir de la data de la notificació.

Signat a la ciutat de Santo Domingo de Guzmán als quinze (15) dies del mes de novembre de l'any dos mil (2000), en dos exemplars originals, en idioma espanyol; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
Pío Cabanillas,
Ministre Portaveu del Govern

Per la República Dominicana,
Hugo Tolentino Dipp,
Secretari d'Estat
de Relacions Exteriors

Aquest Acord, segons estableix l'article 8, entra en vigor l'1 de gener de 2002, primer dia del segon mes següent a la data de l'última nota encreuada entre les parts en què es comunica el compliment dels requisits exigits per les ordenacions internes respectives.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 5 de desembre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

24561 *CONVENI de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia, fet a Tunis el 26 de febrer de 2001. («BOE» 309, de 26-12-2001.)*

CONVENI DE SEGURETAT SOCIAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE TUNÍSIA

El Govern del Regne d'Espanya i el Govern de la República Tunisena,

Decidits a reforçar i desenvolupar la cooperació en l'àmbit social,

Afirmant el principi d'igualtat de tracte dels nacionals dels dos estats en el camp de la Seguretat Social,

Amb la voluntat de permetre als treballadors de cada un dels dos estats que exerceixin o hagin exercit una activitat professional a l'altre país una garantia més gran respecte als drets adquirits o en curs d'adquisició,

Han decidit subscriure un conveni per coordinar l'aplicació de les legislacions de Seguretat Social als nacionals dels dos estats.

Amb aquesta finalitat, s'han acordat les disposicions següents:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Definicions.*

A l'efecte de l'aplicació d'aquest Conveni, les expressions i els termes que s'esmenten tot seguit tenen el significat següent:

a) Parts contractants: el Regne d'Espanya i la República Tunisena.

b) Territori: respecte a Espanya, el territori espanyol; respecte a Tunísia, el territori de la República Tunisena.

c) Legislació: les lleis, els reglaments i altres disposicions de Seguretat Social vigents en el territori de cada una de les parts contractants.

d) Autoritat competent: a Espanya, el Ministeri de Treball i Afers Socials; a Tunísia, el Ministeri d'Afers Socials.

e) Institució: organisme o autoritat competent per a l'aplicació de la legislació a què es refereix l'article 2 d'aquest Conveni.

f) Institució competent: designa la institució que és responsable, en cada cas, de l'aplicació de la legislació a què es refereix l'article 2 d'aquest Conveni.

g) Organisme d'enllaç: organisme de coordinació i informació entre les institucions d'ambdues parts contractants que intervingui en l'aplicació del Conveni i en la informació als interessats sobre drets i obligacions que en deriven.

h) Treballador: qualsevol persona que exerceix o ha exercit una activitat per compte d'altri o pròpia i, en conseqüència, està o ha estat subjecta a les legislacions esmentades a l'article 2 d'aquest Conveni.

i) Membres de família: les persones definides o admeses com a tals per la legislació aplicable; tanmateix, si aquesta legislació només considera membres de família les persones que convisquin amb el treballador, aquesta condició es considera complerta quan aquestes persones estiguin principalment a càrrec del treballador.

j) Període d'assegurança: qualsevol període definit com a tal per la legislació sota la qual s'hagi complert, així com qualsevol període considerat per la legislació esmentada com a equivalent a un període d'assegurança.

k) Prestacions econòmiques: les prestacions en metàl·lic, les pensions i les rendes previstes per les legislacions esmentades a l'article 2 d'aquest Conveni, inclosos els complements, els suplementos o les revaloritzacions, així com les prestacions consistents en lliuraments de capital que puguin substituir les pensions o les rendes i, si s'escau, els pagaments efectuats en concepte de reemborsaments de cotitzacions.

l) Assistència sanitària: la prestació dels serveis mèdics i farmacèutics destinats a conservar o restablir la salut en cas de malaltia comuna o professional, maternitat i accident sigui quina sigui la causa.

m) Residència: significa el domicili habitual.

n) Estada: significa l'estada temporal.

2. Els altres termes o expressions utilitzats en el Conveni tenen el significat que els atribueix la legislació que s'aplica.

Article 2. Camp d'aplicació material.**1. Aquest Conveni s'aplica:**

A) A Espanya: a la legislació del sistema de Seguretat Social relativa a les prestacions de caràcter contributiu, referent a:

- a) Assistència sanitària en els casos de maternitat, malaltia comuna o professional i accident, sigui laboral o no.
- b) Prestacions econòmiques per incapacitat temporal en els casos de malaltia comuna i accident no laboral.
- c) Prestacions econòmiques per maternitat.
- d) Prestacions d'incapacitat permanent, jubilació, defunció i supervivència.
- e) Prestacions econòmiques derivades d'accidents de treball i malalties professionals.
- f) Prestacions familiars per fills a càrrec.

B) A Tunísia:

A les legislacions de Seguretat Social de caràcter contributiu aplicables als treballadors assalariats, no assalariats o assimilats referents a:

- a) Les prestacions de les assegurances socials (malaltia, maternitat i defunció).
- b) La reparació dels accidents de treball i malalties professionals.
- c) Les prestacions de l'assegurança d'invalidesa, vellesa i supervivència.
- d) Les prestacions familiars.

2. Aquest Conveni s'aplica igualment a la legislació que en el futur completi o modifiqui l'esmentada a l'apartat precedent.

3. Aquest Conveni s'aplica a la legislació que estableixi un nou règim especial o una nova branca de Seguretat Social quan les parts contractants ho acordin.

4. El Conveni s'aplica a la legislació que en una part contractant estengui la normativa vigent a noves categories de persones, sempre que l'autoritat competent de l'altra part no s'hi oposi dins dels tres mesos següents a la recepció de la notificació de les disposicions esmentades.

Article 3. Camp d'aplicació personal.

Aquest Conveni és aplicable als treballadors nacionals de cada una de les parts contractants així com als membres de la seva família i supervivents.

Així mateix, és aplicable a les persones que tinguin la condició de refugiats d'acord amb el Conveni de Ginebra de 28 de juliol de 1951 i del Protocol de 31 de gener de 1967; als apàtrides segons el Conveni de 28 de setembre de 1954, que resideixin habitualment al territori d'una de les parts contractants, així com als membres de la seva família i supervivents.

Article 4. Principi d'igualtat de tracte.

Els treballadors nacionals d'una de les parts contractants que exerceixin una activitat assalariada o per compte propi al territori de l'altra part estan subjectes a les obligacions i tenen dret als beneficis de la legislació d'aquesta part a què es refereix l'article 2 d'aquest Conveni, en les mateixes condicions que els seus treballadors nacionals.

Article 5. Conservació dels drets adquirits i pagament de prestacions a l'estranger.

1. Llevat que aquest Conveni disposi una altra cosa, les prestacions de jubilació, incapacitat permanent i

supervivència i les rendes d'accidents de treball i de malalties professionals adquirides en virtut de la legislació d'una part contractant no estan subjectes a cap reducció, modificació, suspensió, supressió o deducció pel fet que el beneficiari estigui o resideixi al territori de l'altra part.

2. Les prestacions econòmiques per incapacitat temporal adquirides en virtut de la legislació d'una de les parts contractants, les fa efectives la institució competent de la part esmentada en les mateixes condicions que als seus propis nacionals.

3. Les prestacions econòmiques reconegudes partint d'aquest Conveni per una de les parts contractants als beneficiaris nacionals de l'altra part contractant que resideixin al territori d'un país tercer es fan efectives en les mateixes condicions que als nacionals propis que resideixin al territori d'aquest país tercer.

TÍTOL II**Disposicions sobre legislació aplicable****Article 6. Norma general.**

Sense perjudici de les disposicions que preveu l'article 7, els treballadors a qui sigui aplicable aquest Conveni estan subjectes exclusivament a la legislació de Seguretat Social de la part contractant en el territori de la qual exerceixin l'activitat laboral.

Article 7. Normes particulars i excepcions.

El que disposa l'article 6 té les següents excepcions i normes particulars:

a) El treballador assalariat al servei d'una empresa la seu de la qual estigui al territori d'una de les parts contractants i sigui destinat per l'empresa esmentada al territori de l'altra part per fer feines de caràcter temporal queda sotmès totalment a la legislació de la primera part, sempre que la durada previsible de la feina per a la qual ha estat destinat no passi de vint-i-quatre mesos, ni hi hagi estat enviat en substitució d'un altre treballador el període de destinació del qual hagi conclòs.

b) Si, per circumstàncies imprevisibles, la durada de la feina a què es refereix el subapartat anterior passa dels vint-i-quatre mesos, el treballador continua sotmès a la legislació de la primera part per un nou període, no superior a vint-i-quatre mesos més, a condició que l'autoritat competent de la segona part o l'organisme en qui delegui hi doni conformitat.

c) El personal itinerant al servei d'empreses de transport aeri i terrestre que porti a terme la seva activitat al territori de les dues parts està subjecte a la legislació de la part al territori de la qual l'empresa tingui la seu social.

d) El treballador assalariat que exerceixi l'activitat a bord d'un vaixell que enarbori bandera d'una part contractant està sotmès a la legislació d'aquesta part.

No obstant això, quan el treballador sigui remunerat per aquesta activitat per una empresa o una persona que tingui el domicili al territori de l'altra part està sotmès a la legislació d'aquesta última part si resideix al seu territori. L'empresa o persona que pagui la retribució es considera com a empresari per a l'aplicació de la legislació esmentada.

e) Els treballadors nacionals d'una part contractant i que hi resideixin que prestin serveis en una empresa pesquera mixta constituïda a l'altra part i en un vaixell abanderat en aquesta part queden subjectes a la Seguretat Social de la primera part.

f) Els treballadors que porten a terme activitats de càrrega, descàrrega, reparació de vaixells i serveis de

vigilància al port estan sotmesos a la legislació de la part contractant al territori de la qual pertanyi el port.

g) Els membres del personal de les missions diplomàtiques i de les oficines consulars es regeixen pel que estableixen els Convenis de Viena sobre relacions diplomàtiques, de 18 d'abril de 1961, i sobre relacions consulars, de 24 d'abril de 1963, sense perjudici del que disposen els subapartats h) i i).

h) El personal administratiu i tècnic i els membres del personal de servei de les missions diplomàtiques i oficines consulars que tinguin la condició de funcionaris públics de l'Estat acreditant romanen sotmesos a la legislació d'aquest Estat.

i) El personal administratiu i tècnic i els membres del personal de servei de les missions diplomàtiques i oficines consulars de cada una de les parts, que no tinguin la condició de funcionaris públics, així com el personal de servei privat dels membres de les esmentades missions diplomàtiques i oficines consulars poden optar entre l'aplicació de la legislació de l'Estat acreditant o la de l'altra part, a condició que siguin nacionals de l'Estat acreditant. L'opció ha de ser exercida dins dels tres primers mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni o, segons el cas, en els tres mesos següents a la data d'iniciació de la feina al territori de la part on porten a terme la seva activitat. En cas que no s'efectuï l'opció en el termini establert, el treballador queda sotmès a la legislació del lloc de treball.

j) Les persones destacades per una de les parts en missions de cooperació al territori de l'altra part queden sotmeses a la legislació de Seguretat Social del país que les envia, llevat que els acords de cooperació disposin una altra cosa.

2. Les autoritats competents d'ambdues parts contractants o els organismes designats per les autoritats esmentades poden, de comú acord i en interès de certes persones o categories de persones, establir excepcions a les que preveuen els apartats anteriors.

TÍTOL III

Disposicions relatives a les prestacions

CAPÍTOL I

Malaltia i maternitat

Article 8. *Totalització de períodes d'assegurança.*

Quan la legislació d'una part contractant subordini l'adquisició, conservació o recuperació del dret a prestacions per malaltia o maternitat al compliment de determinats períodes d'assegurança, la institució competent ha de tenir en compte a aquest efecte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança o equivalents complerts d'acord amb la legislació de l'altra part contractant, com si es tractés de períodes complerts d'acord amb la seva pròpia legislació, sempre que no se superposin.

Article 9. *Prestacions d'assistència sanitària en casos d'estada.*

1. El treballador que compleixi les condicions exigides per la legislació d'una part per tenir dret a les prestacions d'assistència sanitària i l'estat de salut del qual les requereixi de forma immediata durant una estada al seu país de procedència en ocasió d'unes vacances retribuïdes o d'una absència justificada, se'n beneficia durant el termini establert per la legislació que apliqui la institució competent. Les prestacions les serveix la institució del país d'estada, de conformitat amb les moda-

litats i els continguts de la seva legislació i amb càrrec a la institució competent.

2. Les disposicions que preveu l'apartat anterior s'apliquen als membres de la família del treballador que tinguin dret a les prestacions d'assistència sanitària, d'acord amb la legislació que els sigui aplicable.

Article 10. *Membres de la família que resideixin a la part diferent de la d'assegurement.*

1. Els membres de la família d'un treballador assegurat en una de les parts contractants que resideixen al territori de l'altra part es beneficien de les prestacions sanitàries servides per la institució del lloc de residència d'acord amb el contingut i les modalitats que preveu la legislació que aquesta apliqui, i amb càrrec a la institució competent.

2. El que es disposa anteriorment no s'aplica quan els membres de la família del treballador tinguin dret a aquestes prestacions en virtut de la legislació de la part al territori de la qual resideixen.

Article 11. *Malalt autoritzat a rebre prestacions d'assistència sanitària.*

El treballador assegurat que resideixi en una de les parts contractants que estigui percebent les prestacions d'assistència sanitària per un procés de malaltia o accident, sigui quina sigui la causa, conserva el dret a les prestacions quan es traslladi al territori de l'altra part, a condició que el trasllat hagi estat autoritzat prèviament per la institució o institucions competents de la part en què està assegurat. L'autorització té la durada que fixi la institució competent.

Article 12. *Assistència sanitària dels pensionistes.*

1. El titular d'una pensió o d'una renda deguda en virtut de les legislacions d'ambdues parts contractants i amb dret a prestacions d'assistència sanitària d'acord amb la legislació d'ambdues parts es beneficia de les esmentades prestacions de la institució del lloc d'estada o residència, d'acord amb la seva legislació i a càrrec seu. La mateixa norma s'aplica als membres de la seva família que tinguin dret a aquestes prestacions.

2. En els casos que preveu l'apartat anterior, quan el titular de la pensió o renda estigui en estada o residència al territori d'una part i els membres de la família estiguin o resideixin al territori de l'altra part, les prestacions d'assistència sanitària les serveix la institució del lloc d'estada o residència dels beneficiaris, i a càrrec seu.

3. El titular d'una pensió o d'una renda deguda en virtut de la legislació d'una sola part contractant i que segons la legislació esmentada tingui dret a les prestacions d'assistència sanitària, rep aquestes prestacions quan resideixi al territori de l'altra part contractant. Les prestacions les serveix la institució del lloc de residència al titular i als membres de la família que resideixin amb ell, de conformitat amb la seva pròpia legislació i a càrrec de la institució competent.

4. El titular d'una pensió o d'una renda deguda en virtut de la legislació d'una sola de les parts contractants, que tingui dret a les prestacions d'assistència sanitària en virtut de la legislació de la part esmentada, i que estigui en estada al territori del seu país d'origen, es beneficia, així com els membres de la família, de les prestacions sanitàries quan en tingui necessitat immediata. Aquestes prestacions les serveix la institució del lloc d'estada, segons les disposicions de la seva legislació i a càrrec de la institució competent.

Article 13. *Sol·licitants de pensions o rendes i membres de la seva família.*

El treballador que deixa de tenir dret a les prestacions en espècie durant el període de tramitació d'una sol·licitud de pensió o de renda i compleixi les condicions per a l'obertura del dret a aquestes prestacions conserva el benefici de les prestacions en espècie durant aquest període.

Aquestes prestacions les serveix la institució de l'Estat de residència a càrrec de la institució a la qual correspondrien les prestacions, una vegada reconeguda la pensió o la renda.

2. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen per analogia als beneficiaris del sol·licitant de pensió o renda, sempre que aquests no tinguin dret a prestacions en espècie a títol propi per l'exercici d'una activitat professional.

Article 14. *Prestacions de gran importància i tractaments de rehabilitació.*

El subministrament per part de la institució del lloc de residència o d'estada de pròtesis, ortesis i grans aparells, o altres prestacions en espècie de gran importància la llista de les quals figura en un annex de l'Acord administratiu que preveu l'article 42 d'aquest Conveni, així com els tractaments de rehabilitació, està subordinat, excepte en els casos d'urgència, a l'autorització de la institució competent. L'autorització no és necessària quan el cost de les prestacions sanitàries es reguli sobre la base de quota global, i quan l'import de la prestació sol·licitada no superi la quantitat fixada de comú acord entre les autoritats competents d'ambdues parts

Article 15. *Reintegrant de les despeses d'assistència sanitària.*

Les despeses ocasionades en virtut de les prestacions d'assistència sanitària servides per la institució d'una part contractant per compte de la institució competent de l'altra part, en aplicació dels articles d'aquest capítol, es reemborsen sobre la base de costos reals o quotes globals en la forma i amb el procediment que es determinin en els acords administratius que preveu l'article 42 d'aquest Conveni.

Article 16. *Prestacions econòmiques per malaltia i maternitat.*

Les prestacions econòmiques per malaltia i maternitat les concedeix la institució competent segons les condicions i les modalitats previstes per la legislació aplicable de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni i van a càrrec de la institució competent de la part la legislació de la qual és aplicable al treballador.

CAPÍTOL II**Prestacions d'incapacitat permanent, jubilació i supervivència****Article 17. *Determinació del dret i liquidació de les pensions.***

El treballador que hagi estat successivament o alternativament sotmès a la legislació d'una i de l'altra part contractant, així com els seus drethavents supervivents, tenen dret a les prestacions regulades en aquest capítol en les condicions següents:

1. La institució competent de cada part contractant determina el dret i calcula la prestació, tenint en compte

únicament els períodes d'assegurança acreditats sota la legislació d'aquesta part.

2. Així mateix, la institució competent de cada part determina el dret a prestació, totalitzant amb els propis els períodes d'assegurança complerts sota la legislació de l'altra part. Quan, efectuada la totalització, s'arribi de dret a la prestació, per calcular-ne la quantia s'apliquen les regles següents:

a) Es determina la quantia de la prestació a la qual l'interessat hagi tingut dret com si tots els períodes d'assegurança totalitzats haguessin estat complerts sota la seva pròpia legislació (pensió teòrica).

b) L'import de la prestació s'estableix aplicant a la pensió teòrica, calculada segons la legislació de la institució competent, la mateixa proporció que hi ha entre el període d'assegurança complert sota la seva pròpia legislació i la totalitat dels períodes d'assegurança complerts en ambdues parts (pensió «prorrata temporis»).

c) Si la legislació d'alguna de les parts exigeix una durada màxima de períodes d'assegurança per adquirir una pensió completa, la institució competent d'aquesta part només ha de tenir en compte els períodes de cotització de l'altra part necessaris per assolir el dret a la prestació.

3. Determinats els drets d'acord amb les regles establertes als apartats precedents, la institució competent de cada part reconeix i abona la prestació que sigui més favorable a l'interessat, independentment de la resolució adoptada per la institució competent de l'altra part.

Article 18. *Períodes d'assegurança inferiors a un any.*

1. No obstant el que disposa l'article 17, apartat 2, quan la durada total dels períodes d'assegurança complerts sota la legislació d'una part contractant no arriba a un any i, d'acord amb la legislació d'aquesta part, no s'adquireix el dret a prestacions, la institució de la part esmentada no reconeix cap prestació pel període esmentat.

La institució de l'altra part contractant ha de tenir en compte els períodes esmentats a l'apartat 1, si és necessari, per al reconeixement del dret i la determinació de la quantia de la pensió segons la seva pròpia legislació. Tanmateix, aquesta no aplica el que estableix l'apartat 2.b) de l'article 17.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, els períodes inferiors a un any, acreditats en ambdues parts, poden ser totalitzats per la part en la qual l'assegurador o els seus drethavents satisfacin els requisits per tenir dret a prestació. Si tenen dret a la prestació en ambdues parts, aquesta només es reconeix a la part en la qual l'assegurador acrediti les últimes cotitzacions. En aquest cas, el contingut de l'apartat 2.b) de l'article 17 no és aplicable per liquidar la pensió.

Article 19. *Condicions específiques per a la determinació i el reconeixement del dret.*

1. Si la legislació d'una part contractant subordina la concessió de les prestacions regulades en aquest capítol a la condició que el treballador hagi estat subjecte a la seva legislació en el moment de produir-se el fet causant de la prestació, aquesta condició es considera complerta si en el moment esmentat el treballador està assegurat en virtut de la legislació de l'altra part o, si no n'hi ha, quan rebí una prestació d'aquesta part de la mateixa naturalesa o una prestació de diferent naturalesa però causada pel mateix beneficiari.

Per al reconeixement de les pensions de supervivència s'aplica el mateix principi perquè, si és necessari, es tingui en compte la situació d'alta o de pensionista del subjecte causant a l'altra part.

2. Si la legislació d'una part contractant exigeix per reconèixer la prestació que s'hagin complert períodes d'assegurança en un temps determinat immediatament anterior al fet causant d'aquesta, aquesta condició es considera complerta si l'interessat els acredita en el període immediatament anterior al reconeixement de la prestació a l'altra part.

3. Les clàusules de reducció, de suspensió o de supressió previstes per la legislació d'una de les parts contractants en el cas de pensionistes que exerceixen una activitat laboral, els afecten encara que exerceixin la seva activitat al territori de l'altra part contractant.

Article 20. *Base reguladora de les pensions.*

1. Per determinar les bases de càlcul de les pensions, la institució competent de cada part aplica la seva pròpia legislació.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan sigui aplicable l'article 17, apartat 2, cada institució competent ha d'establir el càlcul de la manera següent:

A) Per part espanyola:

a) El càlcul de la pensió teòrica es fa en funció de les bases de cotització reals de l'assegurad, durant els anys que precedeixin immediatament al pagament de l'última cotització a la Seguretat Social espanyola.

b) La quantia de la pensió obtinguda d'aquesta manera s'incrementa amb l'import de les millores i revaloritzacions establertes per a cada any posterior per a prestacions de la mateixa naturalesa.

B) Per part tunisenca:

a) El càlcul de la pensió teòrica tunisenca es fa en funció de la durada d'assegurança i de la mitjana dels salaris o dels ingressos declarats a la Seguretat Social tunisenca durant el període de referència que preveu el règim al qual es pertany.

b) La quantia de la pensió obtinguda d'aquesta manera es revalora en les condicions que preveu el règim al qual es pertany.

Article 21. *Còmput de períodes de cotització en règims especials o en activitats especials.*

Si la legislació d'una de les parts condiciona el dret o la concessió de determinats beneficis al compliment de períodes d'assegurança en una professió sotmesa a un règim especial o, en una professió o feina determinada, els períodes complerts sota la legislació de l'altra part només es tenen en compte, per a la concessió d'aquestes prestacions o beneficis, si han estat acreditats a l'empara d'un règim de la mateixa naturalesa o, a falta d'aquest, en la mateixa professió o, si s'escau, en una feina idèntica.

Si, tenint en compte els períodes així complerts, l'interessat no satisfà les condicions requerides per beneficiar-se d'una prestació d'un règim especial, aquests períodes es tenen en compte per a la concessió de prestacions del règim general o d'un altre règim especial en el qual l'interessat pugui acreditar dret.

Article 22. *Determinació del grau d'incapacitat.*

Per determinar el grau de disminució de la capacitat de treball de l'assegurad d'origen no professional, les institucions competents de cada una de les parts contractants han de tenir en compte els informes mèdics i les dades administratives emesos per les institucions de l'altra part. Això no obstant, cada institució pot sotmetre l'assegurad a reconeixement per metges de la seva elecció.

Article 23. *Aplicació successiva de legislacions.*

1. Quan l'interessat sol·liciti la liquidació dels seus drets a pensió, únicament d'acord amb la legislació d'una part contractant, bé perquè vulgui ajornar la seva sol·licitud de conformitat amb la legislació de l'altra part, bé perquè no compleix les condicions per a l'obertura de drets en aquesta última part, la pensió a la qual tingui dret s'abona d'acord amb la legislació de la primera part i d'acord amb les disposicions de l'article 17 d'aquest Conveni.

2. Una vegada l'interessat sol·liciti la liquidació dels drets que havia ajornat, d'acord amb la legislació de l'altra part o quan les condicions requerides per aquesta legislació s'hagin complert, es procedeix a la liquidació de la pensió a la qual tingui dret d'acord amb aquesta legislació i de conformitat amb les disposicions de l'article 17 d'aquest Conveni.

Article 24. *Pensió de viduitat compartida.*

En cas que existeixi més d'una viuda amb dret, la pensió de supervivència es reparteix entre elles a parts iguals.

CAPÍTOL III

Prestacions per defunció

Article 25. *Prestacions per defunció.*

1. La institució competent d'una part contractant la legislació de la qual supedita l'adquisició, el manteniment o la recuperació del dret a la prestació per defunció al compliment de períodes d'assegurança ha de tenir en compte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança complerts sota la legislació de l'altra part contractant, com si es tractés de períodes complerts sota la legislació que aquesta aplica.

2. Quan un treballador o un titular d'una pensió o una renda causada en virtut d'una sola legislació mor al territori de la part contractant diferent de la competent, es considera que la mort ha tingut lloc al territori d'aquesta última part.

La prestació per defunció, la concedeix la institució competent de la part contractant la legislació de la qual és aplicable, encara que el beneficiari o els beneficiaris resideixin al territori de la part contractant diferent de la competent.

3. Si mor el titular d'una pensió o una renda causada en virtut de les legislacions de les dues parts contractants, el dret a la prestació és reconegut i concedit per la institució competent de la part en el territori de la qual el titular de la pensió o la renda resideixi en el moment de la seva mort.

4. Si la mort del titular d'una pensió o renda causada en virtut de les legislacions de les dues parts contractants té lloc al territori d'un país tercer, la prestació per defunció va a càrrec de la institució competent en què va estar assegurat en últim lloc.

CAPÍTOL IV

Prestacions per accident de treball i malaltia professional

Article 26. *Determinació del dret a prestacions.*

El dret a les prestacions derivades d'un accident de treball o una malaltia professional es determina d'acord

amb la legislació de la part contractant a la qual el treballador estava subjecte en la data en què es va produir l'accident o es va contreure la malaltia.

Article 27. *Agreujament de les seqüeles d'un accident de treball.*

Si el treballador, víctima d'un accident de treball, sofreix una recaiguda o un agreujament de les seqüeles de l'accident, estant subjecte a la Seguretat Social de l'altra part, les prestacions que li puguin correspondre per aquesta recaiguda o aquest agreujament són a càrrec de la institució competent de la part en la qual el treballador estava assegurat en el moment de produir-se l'accident de treball.

Article 28. *Malaltia professional.*

1. Les prestacions per malaltia professional es regulen d'acord amb la legislació de la part contractant que sigui aplicable al treballador durant el temps que va estar exercint l'activitat susceptible de provocar una malaltia professional, encara que aquesta s'hagi diagnosticat per primera vegada estant subjecte el treballador a la legislació de l'altra part.

2. En els casos en els quals el treballador hagi portat a terme successivament o alternativament aquesta activitat, estant subjecte a la legislació d'una i altra part, els seus drets es determinen d'acord amb la legislació de la part a la qual estigui o hagi estat subjecte en últim lloc per raó de l'activitat esmentada. Si no assoleix el dret a la prestació en aquesta part, és aplicable el que disposa la legislació de la primera part.

Article 29. *Agreujament de la malaltia professional.*

1. En cas que una malaltia professional hagi originat la concessió de prestacions per una de les parts, aquesta ha de respondre de qualsevol agreujament de la malaltia que pugui tenir lloc, encara que el treballador estigui subjecte a la legislació de l'altra part, sempre que aquest no hagi realitzat una activitat susceptible de provocar o d'agreujar la malaltia quan estava subjecte a la legislació d'aquesta última part.

2. Si, després d'haver estat reconegudes prestacions per malaltia professional per la institució d'una part, l'interessat exerceix una activitat susceptible d'agreujar la malaltia professional que té, estant subjecte a la legislació de l'altra part, la institució competent de la primera part ha de continuar abonant la prestació que tenia reconeguda sense tenir en compte l'agreujament i d'acord amb el que disposa la seva legislació. La institució competent de la segona part, a la legislació de la qual ha estat subjecte l'interessat mentre es produïa l'agreujament, li ha de concedir una prestació amb una quantia igual a la diferència que hi hagi entre la quantia de la prestació a la qual l'interessat tingui dret després de l'agreujament i la quantia de la prestació a què hauria tingut dret en aquesta part, abans de l'agreujament.

Article 30. *Valoració del grau de la incapacitat derivada d'accident de treball o malaltia professional.*

Per valorar la disminució de la capacitat derivada d'un accident de treball o d'una malaltia professional, s'han de tenir en compte les seqüeles d'accidents de treball o malalties professionals anteriors que pugui haver tingut el treballador, encara que aquests s'hagin produït estant subjecte a la legislació de l'altra part.

CAPÍTOL V

Prestacions familiars

Article 31. *Reconeixement del dret a les prestacions familiars.*

1. El treballador sotmès a la legislació d'una part o el titular d'una pensió o renda d'una de les parts té dret, per als membres de la seva família que resideixin al territori de l'altra part, a les prestacions familiars que preveu la legislació de la part en la qual estigui assegurat o de la qual percebi la prestació, com si els familiars residissin al seu territori.

2. Quan es tingui dret a les prestacions familiars durant el mateix període i per al mateix membre de la família segons la legislació d'ambdues parts contractants, a causa de l'exercici d'una activitat professional o a la condició de pensionista d'ambdues parts, les prestacions les ha d'abonar la part en el territori de la qual resideixin els membres de la família.

Article 32. *Totalització de períodes d'assegurança.*

Per tenir dret a les prestacions familiars, la institució competent de cada part contractant ha de tenir en compte, quan sigui necessari, els períodes d'assegurança acreditats a l'altra part.

TÍTOL IV

Disposicions diverses, transitòries i finals

CAPÍTOL I

Disposicions diverses

Article 33. *Normes específiques per als supòsits de totalització de períodes.*

Quan s'ha de dur a terme la totalització de períodes d'assegurança complets en ambdues parts per al reconeixement del dret a les prestacions, s'apliquen les regles següents:

a) Quan coincideixi un període d'assegurança obligatòria amb un període d'assegurança voluntària o equivalent, només s'ha de tenir en compte el període d'assegurança obligatòria.

b) Quan coincideixin períodes d'assegurança voluntària en ambdues parts, cada part ha de tenir en compte els períodes d'assegurança complets al seu territori.

c) Quan coincideixin períodes d'assegurança equivalents complets segons la legislació d'ambdues parts, s'han de tenir en compte els acreditats al territori de la part en la qual el treballador hagi estat assegurat obligatòriament en últim lloc. Si no hi ha períodes d'assegurança obligatoris anteriors al territori de cap de les parts, s'han de tenir en compte els períodes voluntaris o equivalents de la part en la qual l'assegurat acreditat períodes obligatoris posteriorment.

d) Quan coincideixi un període d'assegurança voluntària acreditat al territori d'una part, amb un període d'assegurança equivalent acreditat en territori de l'altra part, s'ha de tenir en compte el període d'assegurança voluntària.

e) Quan en una part no sigui possible precisar l'època en la qual determinats períodes d'assegurança han estat complets, es presumeix que els períodes esmentats no se superposen amb els períodes d'assegurança complets al territori de l'altra part.

Article 34. Totalització de períodes d'assegurança per a l'admissió a l'assegurança voluntària.

Per a l'admissió a l'assegurança voluntària o contingència facultativa de l'assegurança, els períodes d'assegurança complerts pel treballador en virtut de la legislació d'una part es totalitzen, si és necessari, amb els períodes d'assegurança complerts en virtut de la legislació de l'altra part, quan no se superposin.

Article 35. Revalorització de les prestacions.

Les prestacions reconegudes per aplicació de les normes del títol III d'aquest Conveni es revaloren amb la mateixa periodicitat i en idèntica quantia que les prestacions reconegudes a l'empareda de la legislació interna. No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan es tracti de pensions la quantia de les quals hagi estat determinada sota la fórmula «prorrata temporis» prevista en l'article 17, apartat 2, l'import de la revalorització es pot determinar mitjançant l'aplicació de la mateixa regla de proporcionalitat que s'hagi aplicat per establir l'import de la pensió.

Article 36. Efectes de la presentació de documents.

1. Les sol·licituds, les declaracions, els recursos i altres documents que, a efectes d'aplicació de la legislació d'una part, hagin de ser presentats en un termini determinat davant de les autoritats o institucions corresponents d'aquesta part, es consideren presentats davant d'aquestes si ho han estat dins del mateix termini davant de les autoritats o institucions corresponents de l'altra part.

2. Qualsevol sol·licitud de prestació presentada segons la legislació d'una part es considera com una sol·licitud de la prestació corresponent segons la legislació de l'altra part, sempre que l'interessat manifesti o declari expressament o es dedueixi de la documentació presentada que ha exercit una activitat laboral al territori de la part esmentada.

Article 37. Ajuda administrativa entre institucions.

Les institucions competents d'ambdues parts es poden sol·licitar, en qualsevol moment, reconeixements mèdics, comprovacions de fets i actes dels quals poden derivar l'adquisició, la modificació, la suspensió, l'extinció o el manteniment del dret a prestacions reconegut per aquestes. Les despeses que es produeixin en conseqüència, les reintegra, sense demora, la institució competent que hagi sol·licitat el reconeixement o la comprovació, quan es rebin els justificants detallats d'aquestes despeses.

Article 38. Recuperació de cobraments indeguts.

En el cas que la institució competent d'una part contractant hagi pagat a un beneficiari de prestacions, en aplicació de les disposicions del títol III d'aquest Conveni, una suma que passi de la suma a la qual tingués dret, la institució pot sol·licitar a la institució de l'altra part, deutora de prestacions de la mateixa naturalesa a favor d'aquest beneficiari, que retengui l'import pagat en excés sobre els endarreriments.

Aquesta última institució ha d'efectuar la retenció en les condicions i amb els límits establerts per la seva legislació i l'ha de transferir a la institució creditora.

Article 39. Beneficis d'exempcions de drets en actes i documents administratius.

1. El benefici de les exempcions de drets de registre, d'escriptura, de timbre i de taxes consulars o altres d'a-

nàlegs, previstos en la legislació de cada una de les parts contractants, s'estén als certificats i documents que expedeixin les administracions o institucions competents de l'altra part en aplicació d'aquest Conveni.

2. Tots els actes administratius i documents que s'expedeixin per a l'aplicació d'aquest Conveni són dispensats dels requisits de legalització i legitimació.

Article 40. Modalitats i garantia del pagament de les prestacions.

1. Les institucions competents deutes de prestacions en virtut d'aquest Conveni queden alliberades dels pagaments que s'efectuïn quan aquests es facin en moneda del seu país.

La conversió de monedes s'efectua partint del tipus de canvi del dia de pagament.

2. Els pagaments que s'efectuïn en aplicació d'aquest Conveni s'han de fer d'acord amb els procediments que preveu la legislació en vigor en aquesta matèria en cada una de les parts contractants en el moment de la transferència.

3. Si en alguna de les parts contractants es promulguen disposicions que restringeixen la transferència de divises, ambdues parts han d'adoptar, de comú acord, i de manera immediata, les mesures necessàries per garantir l'efectivitat dels drets derivats d'aquest Conveni.

Article 41. Idiomes que s'utilitzen en l'aplicació del Conveni.

Per a l'aplicació i el compliment deguts d'aquest Conveni, les autoritats competents, els organismes d'enllaç i les institucions de les dues parts es comuniquen directament entre si utilitzant l'idioma francès.

Article 42. Atribucions de les autoritats competents.

1. Les autoritats competents de les dues parts contractants queden obligades a:

- a) Establir els acords administratius necessaris per a l'aplicació d'aquest Conveni.
- b) Designar els respectius organismes d'enllaç.
- c) Comunicar-se les mesures adoptades en el pla intern per a l'aplicació d'aquest Conveni.
- d) Notificar-se totes les disposicions legislatives i reglamentàries que modifiquin les que esmenta l'article 2.
- e) Prestar-se els seus bons oficis i la més àmplia col·laboració tècnica i administrativa possible per a l'aplicació d'aquest Conveni.

2. Es pot reunir una comissió mixta presidida per les autoritats competents d'ambdues parts, a petició de qualsevol d'aquestes, amb la finalitat d'examinar els problemes que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest Conveni i dels acords administratius.

Article 43. Regulació de les controvèrsies.

1. Les autoritats competents han de resoldre mitjançant negociacions les diferències d'interpretació d'aquest Conveni i dels seus acords administratius.

2. Si les controvèrsies no es poden resoldre mitjançant negociació en un termini de tres mesos a partir del seu començament, s'han de sotmetre a una comissió arbitral, la composició i el funcionament de la qual es fixen de comú acord entre les parts contractants. La decisió de la comissió arbitral és obligatòria i definitiva.

CAPÍTOL II

Disposicions transitòries

Article 44. *Còmput de períodes anteriors a l'entrada en vigor del Conveni.*

1. Els períodes d'assegurança complerts d'acord amb la legislació de cada una de les parts abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni es tenen en consideració per determinar el dret a les prestacions que es reconeixin en virtut del mateix Conveni.

2. No obstant el que disposen l'apartat anterior i l'article 33.a), quan s'hagi produït una superposició de períodes d'assegurança obligatòria i voluntària que corresponguin a períodes anteriors a l'entrada en vigor del Conveni, cada una de les parts ha de tenir en consideració els períodes efectivament complerts d'acord amb la seva legislació per determinar el dret a la prestació i la quantia d'aquesta.

Article 45. *Fets causants anteriors a l'entrada en vigor del Conveni.*

1. L'aplicació d'aquest Conveni atorga dret a prestacions per contingències esdevingudes abans de la data de la seva entrada en vigor. Tanmateix, l'abonament de les prestacions en cap cas no s'efectua per períodes anteriors a la seva entrada en vigor.

2. Les pensions que hagin estat liquidades per una o ambdues parts o els drets a pensions o rendes que hagin estat denegades o suspeses abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni poden ser revisats o restablerts, a petició dels interessats, tenint en compte les disposicions d'aquest Conveni.

3. Llevat que hi hagi disposicions més favorables previstes per la legislació aplicable de les parts contractants, la sol·licitud de revisió o de restabliment dels drets, en aquests casos, s'ha de presentar en un termini màxim de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni i els drets s'adquireixen a partir de la presentació de la sol·licitud.

No es revisen les prestacions abonades que hagin consistit en un pagament únic.

CAPÍTOL III

Disposicions finals

Article 46. *Vigència del Conveni.*

1. Aquest Conveni s'estableix per un període indefinit. Cada Estat el pot denunciar per escrit en el termini de tres mesos abans de finalitzar l'any civil.

2. En cas de denúncia, i no obstant les disposicions restrictives que les dues parts puguin preveure per als casos de residència a l'estranger d'un beneficiari, les disposicions d'aquest Conveni són aplicables als drets adquirits a l'empresari del mateix Conveni.

3. Les parts contractants han d'establir de comú acord les disposicions que garanteixin els drets en curs d'adquisició derivats dels períodes d'assegurança o assimilats complerts abans de la data d'acabament del Conveni.

Article 47. *Signatura i ratificació.*

Aquest Conveni entra en vigor el primer dia del segon mes següent a aquell en què cada part hagi rebut de l'altra una notificació escrita especificant que s'han complert totes les condicions constitucionals i reglamentàries per a la seva entrada en vigor.

Per donar-ne fe, els sotasignats, degudament autoritzats a aquests efectes, signen aquest Conveni.

Fet a Tunis el 26 de febrer de 2001, en dos exemplars originals en espanyol i àrab; els dos textos tenen el mateix valor legal.

Pel Govern del Regne
d'Espanya,
Juan Carlos Aparicio Pérez,
Ministre de Treball
i Afers Socials

Pel Govern de la República
de Tunísia,
Hédi M'ehnni,
Ministre d'Afers Socials

Aquest Conveni, segons estableix l'article 47, entra en vigor l'1 de gener de 2002, primer dia del segon mes següent al de la recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunica el compliment de totes les condicions legals necessàries.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 5 de desembre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

24624 LLEI 20/2001, de 26 de desembre, sobre concessió d'un crèdit extraordinari per un import de 19.945.098.263 pessetes (119.872.454,79 euros), per atendre insuficiències de crèdit produïdes en exercicis anteriors per la compensació d'interessos de préstecs a la construcció naval. («BOE» 310, de 27-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els ajuts a la construcció naval en la legislació espanyola són de dos tipus, uns ajuts al funcionament a través de la concessió de primes per a la construcció i transformació de vaixells, mitjançant suports i reduccions en el seu preu, i unes subvencions al tipus d'interès dels préstecs concedits per finançar la construcció i transformació de vaixells.

Actualment, el Reial decret 442/1994, d'11 de març, sobre primes i finançament a la construcció naval, que substitueix el Reial decret 826/1991, de 24 de maig, sobre primes a la construcció naval, i el Reial decret 1331/1991, de 2 d'agost, sobre mesures de finançament de la demanda interna de vaixells, és el que empara aquest tipus de subvencions.

Encara que el període de vigència del Reial decret 442/1994, d'11 de març, era el de la Setena Directiva del Consell de la UE (90/684/CEE), prorrogat per la Directiva 93/115/CE, de 16 de desembre, ja que el Reglament (CE) número 1540/98, del Consell, de 29 de juny, sobre ajuts a la construcció naval, mantenia el mateix esquema d'ajuts, es va optar per modificar el dit Reial decret mitjançant la publicació del Reial decret 2600/1998, de 4 de desembre, modificat de nou pel Reial decret 3452/2000, de 22 de desembre, per adaptar-lo al que disposa el Reglament esmentat, i amb la